

Terezija Dedaković:

Mesićeve laži o zapovjedniku obrane Vukovara Mili Dedakoviću Jastrebu

Objavljeno: Subota, 29. prosinca 2012. 10:00

Otvoreno pismo vladajućima i oporbi

Već 13 godina po internetskim portalima kruži jedan vrlo zanimljiv video-uradak snimljen davne 1992. godine u Australiji. Video je tada bio prosljeđen na mnoge adrese, no prvi koji ga se usudio objaviti - jer glavni lik za govornicom bio je tada ugledan član HDZ-a – bio je danas ugašen portal crocafe.de na kojem se okupljala iseljena Hrvatska. Sadržaj videa uzburkao je duhove i izazvao sveopće zgražanje i nevjericu.

Glavni lik video uratka je gospodin bivši predsjednik RH, Stjepan Mesić koji je tada išao među iseljenu Hrvatsku prikupljati dobrovoljne priloge iseljenika za obranu Lijepe naše koja je krvarila pod agresorskom najezdom. O liku i (ne)djelu Stipe Mesića nema potrebe gotovo ništa više reći, sve je već rečeno. Bitan je sadržaj tog video-uratka te riječi koje je bivši predsjednik Mesić izrekao na račun zapovjednika obrane Vukovara, Mile Dedakovića - Jastreba. Tom prigodom Mesić je izjavio kako je Jastreb mjesec i pol dana pucao u hrvatski narod, što je, naravno, notorna laž.

Druga u nizu laži je njegova optužba kako je Jastreb u krevetu čuvao 300. 000 ukradenih njemačkih maraka namijenjenih obrani Vukovara i Hrvatske. Istina, postojala je ta famozna crna torba koju je Jastrebova tajnica pokupila kada su svi zajedno napuštali Štab. U torbi su bile marke, švicarski franci, dinari ali i uredno popisane i evidentirane uplatnice i opravdan svaki novčić. Taj je novac Jastrebu oduzet a gdje je završio, ne zna se. Baš kao i Jastrebova privatna kolekcija oružja koja mu nikad nije vraćena.

Teško i mučno bilo je slušati te grozne laži i objede, posebno meni, njegovoj supruzi, koja sam znala pravu istinu, ali sam šutjela i vodila brigu samo o tome da Mesićeve „bljuvotine“ ne naruše već tada teško zdravstveno stanje mog supruga. Inače, dok se Jastreba sa svojim suborcima tukao s četnicima po Vukovaru, Stipe Mesić je sjedio udobno zavaljen u fotelju predsjednika Predsjedništva SFRJ i kao Vrhovni zapovjednik agresorske vojske vjerojatno zabavljao jugo-oficire svojim stupidnim vicevima.

Prozivanje Jastreba za ratno profiterstvo ne samo da je krajnje nemoralno nego je dokazano da je bilo i neutemeljeno. Nakon dva sudska procesa, za navodno ratno profiterstvo, veleizdaju i rušenje Ustavnog poretka, Jastreba je iz oba izašao čista obraza. Te presude postoje i dan-danas kod odvjetnika koji ga je branio i obranio, gospodina Zvonimira Hodaka.

Pitanja koja zahtijevaju odgovor

No, neka pitanja i dalje su otvorena i čekaju svoj – nadam se, sudski - epilog: s kojim pravom Mesić optužuje Jastreba za ratno profiterstvo kad se dobro zna da je Ferdinandu Jukiću, djelatniku SIS-a povjerena torba s 1.400, 000 DM za nabavu oružja. Oružje nikada nije stiglo a niti je gospodin Jukić ikad podnio izvješće u što je taj novac utrošen. Ne znam, no možda bi se do odgovora moglo doći kada bi se pročešljala vlasnička struktura „Badela“? Ili proučila vlasnička struktura NEXE grupe te ustanovilo čija je to kćer tajna vlasnica? Moja sigurno nije. Možda gospodin Mesić zna više o tome kao i o slučaju našičke cementare?

Ali ne. Umjesto poštene istrage, gospodin Mesić, doživotni predsjednik i dalje živi sjajno: luksuzni ured, tajnica, šofer, velika mirovina i još je k tome počasni građanin valjda svakog drugog grada i sela u Hrvatskoj. I sve to „na zajednički račun“ tj. na račun hrvatskih poreznih obveznika. Pitam se – ne samo ja, to se pita svaki pristojan i pošten hrvatski građanin - dokle? I kako to da je 2004. godine poguran takav zakon o posebnim pravima bivših predsjednika RH – k tome još po hitnom postupku - kakav nema niti jedna demokratska i pristojna država Europske unije?

Nakon svega izrečenog u Australiji Mesić nikad nije našao za shodno uputiti riječi isprike Mili Dedakoviću Jastrebu. To sve govori o njegovom moralu i poštenju. Doduše, isprika od osobe kojoj baron Münchhausen nije ni do gležnja Jastrebu vjerojatno ne bi ništa značila. Baš kao što ga više ne dira niti činjenica da Mesića ne može tužiti zbog klevete jer je stvar otišla u zastaru.

Kad smo već kod novca naših iseljenika u Australiji, niti pitanje misterioznog nestanka čekova koji su Mesiću uručeni s punim povjerenjem do dan-danas nije do kraja

razjašnjeno, barem ne za sve čekove. Upravo je nevjerojatno da je njegovo opravdanje da ih je izgubio prošlo tako „lišo“; ta, radi se o tuđem novcu, namijenjenom obrani Domovine, novcu naših iseljenika koji su ga krvavo zaradili. Izgleda da su krojačke sposobnosti gđe Milke Mesić nikakve kad je dopustila da joj suprug putuje svijetom poderanih džepova. A tko zna je li možda bilo još kakvih iseljeničkih čekova za koje nikad nećemo ni saznati.

Misteriozna pozajmica

A što je s onom famoznom pozajmicom od 2.000, 000 kuna ? Bi li nama, običnim građanima, sve kad bi smo i mogli negdje posuditi toliki novac, porezna služba tako olako, kao Mesiću, prihvatila objašnjenje da smo „posudili od imućnog prijatelja“? Zbog čega je gospodin Mesić i dalje nedodirljiva persona za koju zakon ne vrijedi kao za druge ljude ? Hrvatska uskoro ulazi u EU iako je očito još daleko od toga da bude pravna i uljuđena država, gdje zakoni vrijede jednako za sve.

Naime, predsjednici takvih, uljuđenih država, daju - ili su primorani dati - ostavke i zbog, između ostalog, „nejasnih odnosa s bogatim prijateljima“, kao što je to nedavno pokazao slučaj njemačkog predsjednika Christiana Wulffa. Smijemo li se nadati da će pravosuđe, kada postanemo punopravna članica Europske unije, konačno krenuti rješavati takve i slične slučajeve?

Kada bi u ovoj opljačkanoj zemlji, stvorenoj na krvi hrvatske mladosti, bilo imalo pravde, poštenja, čestitosti, političke volje i odvažnosti, gospodin Bajić bi već davnih dana zasukao rukave te se malo detaljnije pozabavio poduzetničkim pothvatima Stjepana Mesića, Ferdinanda Jukića i ostalih moralno upitnih osoba i potencijalnih ratnih profitera. USKOK također.

No, da se vratim na bitno: negdje u zraku smrdi na krađu ili, u najmanju ruku nemaran odnos prema tom novcu koji je bio namijenjen obrani i nabavci oružja. Po mojem skromnom mišljenju to bi bilo jednako ratnom profiterstvu. Stoga se pitam, hoće li se konačno netko pozabaviti likom i djelom Stipe Mesića, nikakvog državnika, jeftinog vicmahera i „prijatelja“ haškog suda? Sumnjam.

Državni odvjetnik očito ima pametnijeg posla nego gnjaviti gospodina Mesića s tim „trivijalnostima“, moraju Merčepa sprovesti na suđenje u lisicama dok on niti može niti želi pobjeći. Vuče ga žena baš kao što ja vučem svog teško bolesnog supruga, još uvijek osramoćenog i degradiranog po svim pitanjima, koji je, za razliku od Stipe Mesića, Ferde Jukića i ostalih lopova, tajkuna i salonskih generala, bio spreman i poginuti za Hrvatsku a da bi danas Mesić i kojekakvi tipovi uživali u privilegijama i bili ugledni građani Lijepe –ali jadne - naše.

Koristim ovu priliku i da lijepo zamolim političare da se prestanu loptati s imenom mojeg supruga. Ostavite ga na miru i pustite ga da se dostojanstveno raspadne i umre. Brinite o članovima vaših stranaka i pogledajte malo bolje čime se sve bave neki „uglednici“. I zaposlite napokon gospodina Bajića.

Sa štovanjem !
Terezija Dedaković